A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2012. október 18.*

„Áruk szabad mozgása — Mennyiségi korlátozások és azokkal azonos hatású intézkedések — Kémények és szellőzőcsatornák belső bélelése — A CE-jelölés hiánya — A forgalomba hozatal kizárása”

A C-385/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Consiglio di Stato (Olaszország) a Bírósághoz 2010. július 30-án érkezett, 2010 április 27-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Elenca Srl**

és

a **Ministero dell’Interno** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

tagjai: M. Ilešič, az ötödik tanács elnökeként eljárva, E. Levits (előadó) és J.-J. Kasel bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Impellizzeri,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. szeptember 28-i tárgyalásra

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Elenca Srl képviseletében E. Pasquinelli és G. Saltini avvocati,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: C. Colelli avvocato dello Stato,

– a cseh kormány képviseletében M. Smolek és T. Müller, meghatalmazotti minőségben,

– a magyar kormány képviseletében Szíjjártó K., Tóth Z. és Koós G., meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében C. Zadra és G. Zavvos, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: olasz.

meghozta a következő

Ítéletet

1 A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2003. szeptember 29-i 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 1. o.) módosított, az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/106/EGK tanácsi irányelvnek (HL 1989. L 40., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 9. kötet, 296. o.; a továbbiakban: 89/106 irányelv), valamint az Európai Unió Működéséről szóló Szerződésnek az áruk szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseinek értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a kéményekbe és szellőzőcsatornákba illeszthető, felfújható béléscsöveket forgalmazó Elenca Srl nevű társaság (a továbbiakban: Elenca) és a Ministero dell'Interno között az e béléscsövek olaszországi forgalomba hozatalára vonatkozó nemzeti szabályozás tárgyában folyamatban lévő peres eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós szabályozás

3 A 89/106 irányelv 2. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„(1) A tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy az 1. cikkben szereplő, építményekhez használatos termékek csak akkor kerülhessenek forgalomba, ha használhatók a tervezett rendeltetésükre, azaz ha olyan jellemzőkkel rendelkeznek, hogy azok az építmények, amelyekbe beépítik, amelyekhez hozzáillesztik, amelyekre felszerelik vagy felállítják őket, szabályszerű tervezés és kivitelezés esetén eleget tesznek a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek, amennyiben és ahol ezen építményekre ilyen követelményeket tartalmazó szabályozás vonatkozik."

4 Ezen irányelv 4. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

„(2) A tagállamok feltételezik a termékek rendeltetésnek megfelelő használhatóságát, ha az építmények, amelyekhez felhasználásra kerülnek, szabályszerű tervezés és kivitelezés esetén a 3. cikkben említett alapvető követelményeknek megfelelnek, és ha e termékeket a CE-jelöléssel ellátták, amely jelzi, hogy ezen irányelv minden rendelkezésének megfelelnek, beleértve az V. fejezetben meghatározott megfelelőség-értékelési eljárásokat és a III. fejezetben meghatározott eljárást is. A CE-jelölés jelzi, hogy a termékek

a) megfelelnek az adott nemzeti szabványoknak, amelyek átültetik a harmonizált szabványokat, és amelyeket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kihirdettek. A tagállamok kihirdetik e nemzeti szabványok hivatkozásait;

b) megfelelnek egy európai műszaki engedélynek, amelyet a III. fejezetben ismertetett eljárás szerint állítottak ki; vagy

c) harmonizált előírások hiányában megfelelnek a (3) bekezdés szerinti nemzeti műszaki előírásoknak; az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint el kell készíteni ezeknek a nemzeti előírásoknak a listáját."

5 Az említett irányelv 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok nem akadályozhatják területükön azoknak a termékeknek a szabad mozgását, forgalomba hozatalát és felhasználását, amelyek megfelelnek ennek az irányelvnek.

A tagállamok biztosítják, hogy ezeknek a termékeknek a rendeltetésszerű felhasználását ne akadályozzák olyan előírások vagy feltételek, amelyeket monopolhelyzetben levő közjogi szervek, vagy közszolgáltatásokat ellátó vállalkozásként, illetve közjogi szervként működő magánjogi szervek szabnak meg.

(2) A tagállamok azonban engedélyezik területükön a 4. cikk (2) bekezdésében nem szereplő termékek forgalomba hozatalát abban az esetben, ha ezek megfelelnek a Szerződéssel összhangban levő nemzeti előírásoknak, amíg a II. és III. fejezetben meghatározott európai műszaki előírások másként nem rendelkeznek. A Bizottság és a 19. cikkben említett bizottság rendszeresen figyeli és felülvizsgálja az európai műszaki előírások fejlődését.

[...]”

Az olasz szabályozás

6 A 2006. április 4-i 152/2006. sz. törvényerejű rendelet „Műszaki jellemzők” című 285. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) A küszöbértéket meghaladó nominális hőteljesítménnyel rendelkező lakossági fűtőberendezéseknek, a felhasznált fűtőanyag típusától függően, meg kell felelniük a jelen rendelet V. részében szereplő IX. melléklet II. részében előírt műszaki jellemzőknek.”

7 Az említett rendelet „Lakossági fűtőberendezések” című IX. mellékletének „Műszaki és építési feltételek” című II. része a következőképpen rendelkezik:

„2. A kémények jellemzői:

[…]

2.7 A […]berendezésekhez olyan kéményeknek kell társulniuk, amelyek CE-jelöléssel ellátott termékekből készülnek. E kéményeknek különösen:

– tűzálló anyagokból kell készülniük;

[…]”

8 „A Ministero dell’Interno (belügyminisztérium) – Tűzvédelmi, Közbiztonsági és Polgári Védelmi Osztályának Megelőzési és Műszaki Biztonsági Igazgatósága – 4853/2009. sz. utasításának (a továbbiakban: megtámadott utasítás) szövege a következő:

„[…] A műanyag béléscsöves rendszerek a 89/106/EGK irányelv hatálya alá tartoznak. Jelenleg nem áll rendelkezésre különös harmonizált szabvány. Az NE 1447/2005 pedig a műanyagból […] készült béléscsövekre alkalmazandó, a CEN (Európai Szabványügyi Bizottság) által kidolgozott egyetlen szabvány, amely kizárja különösen azokat, amelyeket az égéstermékekkel érintkező felület tulajdonságainak megváltozatása céljából alkalmaznak. Az ilyen rendszereket ennélfogva kizárólag az EOTA (Műszaki Engedélyek Európai Szervezete) által kiadott valamely európai műszaki engedélyre való hivatkozással lehet megjelölni.

– Ezért a szóban forgó termékek használatát ki kell zárni a 35 kW névleges teljesítményt meghaladó lakossági hőtermelő berendezések esetében;

– a 35 kW teljesítmény alatti berendezések esetében […] az ilyen termékek esetleges használatát – a gyártó által meghatározott használatnak megfelelően –, kizárólag a valamely európai műszaki engedély alapján CE-jelöléssel ellátott termékekre [kell] korlátozni."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

9 Az Elenca Magyarországon gyártott, kéményekhez és szellőzőkhöz használt, felfújható, hőre keményedő béléscsöveket importál és forgalmaz az olasz piacon. E béléscsövek lehetővé teszik a régi kémények és szellőzők kőművesmunkák elvégzése nélküli felújítását. E technológiát számos európai piacon, többek között az olasz piacon is bevezették, a korábban hagyományosan elterjedt – rozsdamentesacél- vagy kerámiaalapú külső szellőzőkből, illetve az épületeken belüli szilárd csövekből álló – rendszerek felváltására.

10 Az Elenca szerint a megtámadott utasítás, amely a 152/2006. sz. törvényerejű rendeleten alapul, többek között sérti az EUMSZ 34–EUMSZ 36. cikket, hiszen az Európai Unió valamely más tagállamából (jelen esetben a Magyar Köztársaságból) származó termék forgalmazhatóságát valamely olyan gyakorlati feltételtől – nevezetesen a CE-jelölés elhelyezésétől – tenni függővé, amelynek teljesítése azért nem lehetséges, mert jelenleg nincs erre vonatkozó harmonizált szabvány, a gyakorlatban akadályozza annak behozatalát és forgalmazását.

11 A Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (laziói regionális közigazgatási bíróság) az Elencának a megtámadott utasítás hatályon kívül helyezése iránti kérelmét elfogadhatatlannak minősítette azzal az indokkal, hogy ez utóbbi nem szabályozási jellegű aktus, és emiatt nem támadható meg.

12 Az Elenca ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be a Consiglio di Statóhoz. A kérdést előterjesztő bíróság elfogadta az Elenca kérelmét, mivel úgy ítélte meg, hogy a megtámadott utasítás kihatással volt e társaság jogi helyzetére. E bíróság továbbá osztja ez utóbbi kétségeit a nemzeti szabályozás uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően is.

13 E körülmények alapján a Consiglio di Stato felfüggesztette az eljárást, és a következő kérdéseket terjesztette előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„1) Összeegyeztethető-e az első fokon megtámadott utasítás és az abban hivatkozott belső szabályozás (azaz a 2009. május 18-i 4853. sz. belügyminisztériumi utasítás és különösen a 2006. április 2-i 152. sz. törvényerejű rendelet) a közösségi joggal és [az alább] kifejezetten hivatkozott szabályozással; különösen sértik-e az építési termékekről szóló 89/106/EGK irányelvben előírt elveket és szabályokat, amely irányelv semmilyen módon nem ír elő CE-jelölést, sőt, amely (6. cikkének (1) és (2) bekezdésében) azt írja elő, hogy »[a] tagállamok nem akadályozhatják területükön azoknak a termékeknek a szabad mozgását, forgalomba hozatalát és felhasználását, amelyek megfelelnek« az irányelv rendelkezéseinek, valamint hogy »a tagállamok biztosítják, hogy ezeknek a termékeknek a rendeltetésszerű felhasználását ne akadályozzák olyan előírások vagy feltételek, amelyeket monopolhelyzetben levő közjogi szervek, vagy közszolgáltatásokat ellátó vállalkozásként, illetve közjogi szervként működő magánjogi szervek szabnak meg«, továbbá hogy »a tagállamok azonban engedélyezik területükön a 4. cikk (2) bekezdésében nem szereplő termékek forgalomba hozatalát abban az esetben, ha ezek megfelelnek az EUM-Szerződéssel összhangban levő nemzeti előírásoknak, amíg a II. és III. fejezetben meghatározott európai műszaki előírások másként nem rendelkeznek«?

2) Sérti-e a megtámadott utasítás és az abban hivatkozott belső szabályozás különösen az EUMSZ 34–37. cikket, amely cikkek tiltják a behozatalra vonatkozó korlátozásokat és az azokkal azonos hatású intézkedéseket; sértik-e azokat különösen amiatt, hogy – mint a jelen esetben – a valamely másik tagállamból származó termék forgalmazásának műszaki feltételtől, azaz CE-jelölés elhelyezésétől való függővé tétele – amely jelölés elhelyezése kizárólag megfelelő, harmonizált szabvány megléte esetén volna lehetséges és jogszerű – megakadályozza a szóban forgó terméknek az olasz állam területére történő behozatalát és ottani értékesítését, a Szerződés és a közösségi jog hivatkozott rendelkezéseiben rögzített azon elvekkel ellentétben, amelyek biztosítják a szabadságot és a versenyt, mivel e rendelkezések a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, az egyenlő bánásmódot, az átláthatóságot, az arányosságot és az egyes vállalkozások jogainak tiszteletben tartását biztosítani képes elvek alkalmazását írják elő?

3) A közösségi jogból származó jogszabályi keretnek – amelynek célja a tényleges verseny biztosítása abban az ágazatban is, amelybe a szóban forgó jogvita illeszkedik – nem kellett volna-e a fent említett utasításban és a 152/2006. sz. törvényerejű rendeletben szereplő jogszabályi intézkedések elfogadásának elkerülésére köteleznie a nemzeti jogalkotót és a közigazgatást?

4) Végül az ágazatban a pluralizmus és a verseny közösségi jog által előírt védelmét biztosítja-e a fent meghatározott korlátozásokat előíró és megkövetelő olyan nemzeti szabályozás, mint a 152/2006. sz. törvényerejű rendelet (különösen annak 285. cikke, valamint IX. melléklete II. részének 2.7. és 3.4. pontja)?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

14 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a 89/106/EK irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek az alapügy tárgyát képezőkhöz hasonló, valamely más tagállamból származó építési termékek forgalomba hozatalát a CE-jelölés elhelyezésétől teszik függővé.

15 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 89/106 irányelv fő célja megszüntetni azokat a kereskedelmi korlátokat, amelyek akadályozzák az építési termékeknek az Unión belül történő szabad forgalomba hozatalát. E célból az irányelv felsorolja azokat az alapvető követelményeket, amelyeknek az építési termékeknek meg kell felelniük, és amelyek végrehajtása harmonizált szabványokkal, átültetett nemzeti szabványokkal, európai műszaki engedélyekkel és uniós szinten elismert nemzeti műszaki előírásokkal történik (lásd ebben az értelemben a C-227/06. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2008. március 13-án hozott ítélet 31. pontját).

16 Nem vitás, hogy a szóban forgó, kéményekhez és szellőzőkhöz használt felfújható béléscsövek a 89/106 irányelv értelmében vett „építési termékek”.

17 Ezenfelül a tárgyaláson kiderült, hogy az említett építési termékek sem a 89/106 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése értelmében vett harmonizált szabványoknak, sem európai műszaki engedélyeknek, sem uniós szinten elismert nemzeti műszaki előírásoknak nem képezik tárgyát.

18 Márpedig a 89/106 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének hatálya alá nem tartozó építési termékekkel kapcsolatban ezen irányelv 6. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a tagállamok a területükön abban az esetben engedélyezik azok forgalomba hozatalát, ha megfelelnek a Szerződéssel összhangban levő nemzeti előírásoknak, feltéve hogy az európai műszaki előírások másként nem rendelkeznek (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Belgium ügyben hozott ítélet 33. pontját, valamint a C-484/10. sz., Ascafor és Asidac ügyben 2012. március 1-jén hozott ítélet 40. pontját).

19 Ebből következik, hogy valamely tagállam nem követelheti meg a valamely más tagállamból származó, a 89/109 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének hatálya alá nem tartozó építési termékeken a CE-jelölés elhelyezését ahhoz, hogy azok a területén forgalomba hozhatók legyenek. Az említett tagállam e forgalomba hozatalt csak a Szerződésből eredő kötelezettségekkel, különösen az áruk szabad mozgásának az EUMSZ 34. és EUMSZ 36. cikkben foglalt elvével összhangban lévő nemzeti rendelkezéseknek rendelheti alá (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Belgium ügyben hozott ítélet 34. pontját, valamint a fent hivatkozott Ascafor és Asidac ügyben hozott ítélet 50. pontját).

20 Ennélfogva az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 89/106 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek az alapügy tárgyát képezőkhöz hasonló, valamely más tagállamból származó építési termékek forgalomba hozatalát a CE-jelölés elhelyezésétől teszik függővé.

A második kérdésről

21 Második kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy az EUMSZ 34–EUMSZ 37. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek az alapügy tárgyát képezőkhöz hasonló, valamely más tagállamból származó építési termékek forgalomba hozatalát a CE-jelölés elhelyezésétől teszik függővé.

Az áruk szabad mozgásának akadályozásáról

22 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a tagállamok minden olyan kereskedelmi szabályozását, amely közvetlenül vagy közvetve, ténylegesen vagy potenciálisan akadályozhatja az Unión belüli kereskedelmet, az EUMSZ 34. cikk szerinti mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedésnek kell tekinteni (lásd különösen a 8/74. sz. Dassonville-ügyben 1974. július 11-én hozott ítélet [EBHT 1974., 837. o.] 5. pontját és a C-108/09. sz. Ker-Optika-ügyben 2010. december 2-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-12213. o.] 47. pontját). Így pusztán az a tény, hogy visszatartják az importőrt attól, hogy a szóban forgó termékeket az érintett tagállamba behozza, vagy ott forgalomba hozza, az ő számára az áruk szabad mozgásának akadályozását képezi (a C-171/11. sz. Fra.bo-ügyben 2012. július 12-én hozott ítélet 22. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az EUMSZ 34. cikk magában foglalja a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének, a más tagállamban jogszerűen gyártott és forgalmazott termékek kölcsönös elismerése elvének, valamint az uniós termékek tekintetében a nemzeti piacokhoz való szabad hozzáférés biztosítása elvének a betartására vonatkozó kötelezettséget (lásd a C-110/05. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2009. február 10-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-519. o.] 34. pontját, valamint a fent hivatkozott Ker-Optika-ügyben hozott ítélet 48. pontját).

24 A jelen ügyben a vonatkozó nemzeti rendelkezések által előírt, CE-jelölésre vonatkozó feltétel, még ha megkülönböztetés nélkül is alkalmazandó, tiltja azon szóban forgó építési termékek olaszországi forgalmazását, amelyeket más tagállamokban jogszerűen forgalmaznak.

25 E körülmények alapján a CE-jelölést úgy kell tekinteni, mint az EUMSZ 34. cikk szerinti, behozatallal szembeni mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedést, és ennélfogva az az áruk szabad mozgásának akadályozását képezi.

Az áruk szabad mozgása akadályozásának indokolásáról

26 Nem vitás, hogy az áruk szabad mozgásának akadályozása az EUMSZ 36. cikkben felsorolt, közérdeken alapuló indokok valamelyikével, vagy feltétlenül érvényesítendő követelményekkel igazolható. A nemzeti szabályozásnak mindkét esetben alkalmasnak kell lennie az általa elérni kívánt cél

megvalósítására, és e szabályozás nem haladhatja meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket (lásd a fent hivatkozott Ker-Optika-ügyben hozott ítélet 57. pontját, valamint a fent hivatkozott Ascafor és Asidac ügyben hozott ítélet 58. pontját).

27 Jelen esetben az olasz kormány hangsúlyozza, hogy a vitatott nemzeti szabályozást a közbiztonság, az egészség és az emberi élet védelme indokolja, hiszen célja annak biztosítása, hogy a szóban forgó típusú termékek megfeleljenek az előírt biztonsági követelményeknek.

28 Jóllehet e tekintetben nem kétséges, hogy harmonizációs szabályok hiányában a tagállamokra tartozik annak a szintnek a meghatározása, amelyen az emberek egészségének és életének védelmét biztosítani kívánják, illetve annak eldöntése, hogy szükséges-e az érintett termékek ellenőrzése azok használata során (lásd ebben az értelemben a C-293/94. sz. Brandsma-ügyben 1996. június 27-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-3159. o.] 11. pontját és a C-432/03. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 2005. november 10-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-9665. o.] 44. pontját), ugyanakkor megjegyzendő, hogy a más tagállamokban jogszerűen forgalmazott termékek nemzeti területen történő forgalmazását amiatt megtiltó, automatikusan és feltétlenül alkalmazott szabályozás, hogy az említett termékek nem rendelkeznek CE-jelöléssel, nem egyeztethető össze az uniós jog által előírt arányossági követelménnyel.

29 Ugyanis, miként azt többek között a magyar kormány és a Bizottság is hangsúlyozza, a CE-jelölésre vonatkozó ezen szigorú követelmény, amely egyébként akadályozza a termékek kölcsönös elismerésének azon elvét is, amelynek tekintetében az európai jogalkotó nem írt elő teljes körű harmonizációt, illetve európai műszaki engedélyek kidolgozását, megtiltva ezzel annak – honosítási eljárások és a származási tagállamban kiállított igazolások alapján – történő ellenőrzését, hogy a szóban forgó termékek megfelelnek-e az előírt biztonsági követelményeknek, túllépi a kitűzött biztonsági cél megvalósításához szükséges mértéket.

30 Az előzőekben kifejtettekre tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 34–EUMSZ 37. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek az alapügy tárgyát képezőkhöz hasonló, valamely más tagállamból származó építési termékek forgalomba hozatalát a CE-jelölés elhelyezésétől teszik függővé.

A harmadik és a negyedik kérdésről

31 Ami a harmadik és a negyedik kérdést illeti, elöljáróban azt kell megállapítani, hogy az uniós jognak a kérdést előterjesztő bíróság által értelmezni kért, versennyel kapcsolatos rendelkezései nyilvánvalóan nem alkalmazhatók olyan kontextusban, mint az alapügybeli.

32 Következésképpen az előterjesztő bíróság által feltett harmadik és negyedik kérdést elfogadhatatlannak kell tekinteni (lásd ebben az értelemben a C-393/08. sz. Sbarigia-ügyben 2010. július 10-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-6333. o.] 29. és 38. pontját).

A költségekről

33 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2003. szeptember 29-i 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/106/EGK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek az alapügy tárgyát képezőkhöz hasonló, valamely más tagállamból származó építési termékek forgalomba hozatalát a CE-jelölés elhelyezésétől teszik függővé.**

2) **Az EUMSZ 34–EUMSZ 37. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek az alapügy tárgyát képezőkhöz hasonló, valamely más tagállamból származó építési termékek forgalomba hozatalát a CE-jelölés elhelyezésétől teszik függővé.**

Aláírások